

ония, които са поработили. Наближава радостний день, който ще да развесели само оная душа, що е прѣминала поспото си врѣме чисто; изпълнила покаянието си.

Братия, Христось иде, да излѣземъ да го посрѣщнемъ; въздържане съ постъ и милостиня, съ покаяние и исповѣдание— който е свършилъ сичко това нека да излѣзе, както що излазя днесъ еврейскій народъ съ раззеленени клончета; да постелимъ и очистимъ сърдцето си съ добрини, защото приближава Христось да приготвимъ мѣстото му; да приемнемъ христовиятъ образъ, що е въ причащението. Голѣма е силата братие на св. причащение за оногова, който са е приготвилъ да го приемне. Ако ни намѣри Христось тѣй чисти, въ страхъ и благоговѣние, той ще да ни възкреси, развесели и съживи както са съживява и подновява сичко растително, сѣкое дръвце и сѣкоя билка въ това пролѣтно време.

Като е тѣй, то нека да са приготвимъ и ние, да простимъ що ни са прѣгрѣшили другитѣ, да отмахнемъ изъ сърдцето си лошавитѣ мисли и сѣкоя зла работа . . . Тѣй, опростени едиць съ други, съединени въ любовь и братско съгласие, съ мисль къмъ Бога, да обърнемъ очитѣ си къмъ оная чаша, отъ която ще да излѣзе Христось, на когото съ тѣлото, що е миръ и съгласие, ние са причещаваме, като братие се отъ една чаша. Наближаватъ днитѣ, въ които Христось е страдалъ, мѣчилъ са е само и само за нашето спасение. Спорѣдъ това тие дни трѣбва да бѣдѣтъ най-свати зарадъ